

markedet af nogle løntrykkere, der kommer udefra.

Så derfor har det jo meget med sagen at gøre, når man pr. 1. maj 2004 siger, at Polen så i givet fald eksempelvis skal være medlem af EU. Så giver man dem ret til af egen drift at søge arbejde, uanset hvad et arbejdsmarkedsråd i Danmark så måtte mene om det. Det har jo altså store konsekvenser for den danske befolkning.

Så siger hr. Dam Kristensen: Jamen kan det ikke bare løses af, at eksklusivaftaler fortsat består?

Nej, det, vi har sagt, er, at eksklusivaftaler kan være et element til, at fagbevægelsen kan fastholde en tvang, som vi i bund og grund er imod, men som dog, hvis vi står over for en massiv indvandring af arbejdskraft, kan være nødvendig at måtte leve med for dog at gøre det lidt mindre slemt. Og så har vi sagt til regeringen: Skal vi derfor ende med at støtte det lovforslag, der bliver fremsat i morgen, så kræver det, at vi på anden vis har sikkerhed for, at det, der sker fra Østeuropa, ikke kommer til at gå ud over den danske lønmodtager og virkelig bliver til gene. Det må vi så se, hvor langt vi kan komme med, og hvor meget regeringen vil give sig på det område.

Men eksklusivaftalerne er under alle omstændigheder kun et lille bitte redskab. Det vil jo slet, slet ikke være nok, selv om de består, til at modstå det pres, der kommer fra Østeuropa, når arbejdskraftens fri bevægelighed kommer til at gælde fra 1. maj 2004.

Til hr. Lars Barfoed skal jeg bare sige: Jeg brugte faktisk ikke de der betegnelser demokrati, fred og menneskerettigheder. Jeg tror, jeg sagde ufred, og så sagde jeg afslutningen på Anden Verdenskrig. Men det der med demokrati og menneskerettigheder havde jeg sådan set ikke med. Jeg er enig i, at det, at man taler sammen, at man sidder omkring et bord, mindsker risikoen for krig, men jeg mener altså ikke, at de lande, der måtte afvise et EU-medlemskab ved folkeafstemning, skal vi drage i krig mod. Jeg tror fortsat, at de vil gå i retning af bedre forhold for deres befolkninger og mere fred og stabilitet, roligere forhold end det, vi har set tidligere – og gudskelov for det – uanset om de bliver medlemmer af EU eller ej.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jamen det var da godt, at vi lige fik hr. Kristian Thulesen Dahls bekræftelse af, hvad jeg også

lagde mærke til under hans tale. Han nævnte ikke demokrati og menneskerettigheder med et eneste ord. Det interesserer faktisk ikke Dansk Folkeparti ret meget, har man indtryk af.

Men det var i øvrigt, synes jeg, en fantastisk tale, fordi det jo med meget stor elegance lykkedes hr. Kristian Thulesen Dahl at sige en hel masse om formandskabet uden at rose regeringen med et eneste ord. Jeg synes, det er interessant, at regeringens parlamentariske grundlag ikke har nogen som helst ros tilovers for regeringen. Der var en anerkendelse af en professionel indsats. Der var en anerkendelse af, at slipsene var blevet skiftet ud, men der var en bekymring for, at arbejdskraftens fri bevægelighed ville blive et problem, der var en bekymring for de danske velfærdsordninger.

Kl. 15.55

Der var kun ét eneste punkt, hvor der var ros til den danske regering, og det var i forbindelse med, at statsministeren i sin nytårstale havde udskudt opgøret med forbeholdene. Det var det eneste sted, hvor der var ros, og man kunne jo spørge sig selv, om det var sådan, at Dansk Folkeparti havde stillet som betingelse for at støtte regeringen og ellers holde sig i ro i det her halve år, at man så også fik lovning på, at der kom ikke noget opgør med forbeholdene.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg har det nu ikke så skidt med, der ikke var så meget ros til regeringen fra et EU-modstanderparti. Nu er det jo en EU-debat, vi har i dag, og det er jo velkendt, at vi har EU-modstanderpartier på begge fløje, og at vi til gengæld så kører en EU-politik, der rækker over midten; det har vi faktisk tænkt os at fortsætte med. Så det er ikke noget, der skræmmer mig, men det var ikke derfor, jeg gik herop.

Men når hr. Thulesen Dahl baserer hele sin skræmmekampagne om, at der nu vælter polske arbejdere ind over grænserne, på en undersøgelse fra Ugebrevet A4, vil hr. Thulesen Dahl så ikke komme herop og forklare, hvad det er for en undersøgelse, der er tale om.

Er det ikke rigtigt, at der er tale om en polsk meningsmåling, hvor man har været ude og spørge nogle polakker på gaden, om de måske kunne overveje at flytte til Danmark, hvis de fik en stor bil og et fedt job? Og kunne man ikke forestille sig, hvis en tilsvarende undersøgelse blev foretaget under danske strøg, og man gik ud og spurgte: Kunne du overveje at rejse til